

การนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย : การปฏิบัติตามแนวทางการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายขององค์การ อนามัยโลก

พัทธ์ธีรา สุวรรณกาญจน์*, มาโนช หล่อตระกูล*

*ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย ในด้านการปฏิบัติตามแนวทางการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายขององค์การอนามัยโลกปี ค.ศ. 2017

วิธีการศึกษา ศึกษาข้อมูลลักษณะการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายจากหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์ข่าวสด ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2562 จนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2562 ในด้านการปฏิบัติตามแนวทางการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายขององค์การอนามัยโลกในปี ค.ศ. 2017 ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการหาความถี่และร้อยละ และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ chi-square test และ Fisher exact test ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษา จำนวนข่าวในการวิเคราะห์มีทั้งหมด 309 ข่าว เป็นข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ร้อยละ 52.8 หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ร้อยละ 24.9 และหนังสือพิมพ์ข่าวสดร้อยละ 22.3 ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย วัยผู้ใหญ่ตอนกลาง สัญชาติไทย การนำเสนอข่าวพบมีการบอกชื่อ - นามสกุล ร้อยละ 89.6 ระบุอาชีพร้อยละ 57.9 วิธีการฆ่าตัวตายที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ การกระโดดจากที่สูงรวมถึงการกระโดดน้ำ (ร้อยละ 24.6) และใช้ปืน (ร้อยละ 23.6) ส่วนใหญ่เป็นการฆ่าตัวตายเดี่ยว (ร้อยละ 78.0) และฆ่าตัวตายสำเร็จ (ร้อยละ 82.8) ด้านลักษณะการนำเสนอข่าวพบมีการนำเสนอข้อมูลสถานที่หรือหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือร้อยละ 4.2 ให้ความรู้เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายและแนวทางการป้องกันร้อยละ 1.9 และนำเสนอเกี่ยวกับวิธีการรับมือและวิธีขอความช่วยเหลือร้อยละ 1.9 มีการระบุรายละเอียดวิธีการฆ่าตัวตายรวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้ร้อยละ 98.7 ระบุรายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุร้อยละ 98.7 นำเสนอเป็นข่าวหน้าหนึ่งร้อยละ 44 พาดหัวข่าวด้วยคำที่ดึงดูดความสนใจผู้อ่าน ร้อยละ 40.1 และลงรูปถ่ายในข่าวร้อยละ 28.8

สรุป การนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยทั้ง 3 ฉบับ ในช่วงเวลาที่ศึกษาปฏิบัติตามแนวทางการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลกปี ค.ศ. 2017 ต่ำมาก ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรสื่อมวลชนกับองค์กรสุขภาพจิตเพื่อพัฒนาการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายที่มีคุณภาพต่อไป

คำสำคัญ การฆ่าตัวตาย หนังสือพิมพ์ ประเทศไทย

Corresponding author: ศ.นพ.มาโนช หล่อตระกูล

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

E-mail: drmanote@gmail.com

วันรับ : 21 ธันวาคม 2564 วันแก้ไข : 30 ธันวาคม 2564 วันตอบรับ : 3 มกราคม 2565

Newspaper Reporting of Suicides in Thailand: Compliance with WHO Media Guidelines

Patthira Suwannakan*, Manote Lotrakul*

*Department of Psychiatry, Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University

ABSTRACT

Objective: To study the newspaper reporting of suicide in Thailand in terms of their compliance with the World Health Organization (WHO) media guidelines (preventing suicide: a resource for media professionals update 2017).

Methods: We conducted a 6-month (January 1, 2019 – June 30, 2019) retrospective descriptive study on three newspapers reporting of suicides in Thailand, namely “Thairath”, “Dailynews”, and “Khaosod” in terms of their compliance with the WHO media guidelines. Descriptive statistics were used to explore frequency and percent. Chi-square test and Fisher exact test was used to explore the association.

Results: A total of 309 suicide news were reported from Thairath (52.8%), Dailynews (24.9%), and Khaosod (22.3%), with the majority of the population being male, middle adulthood and Thai nationality. The most common methods of suicide were jumping from a height, including jumping into the water (24.6%) and using firearm (23.6%). 89.6% of reports mentioned name of the victim and 57.9% mentioned occupation. 78.0% of them were single suicide and 82.8% were completed suicide. 4.2% of reports provided information about where to seek help, 1.9% educated about suicide and suicide prevention and 1.9% educated about how to cope with life stressors and how to get help. 98.7% of reports presented details of methods and 98.7% mentioned location of suicide. 44% of cases placing reports on the front page, 40.1% using sensational headlines and 28.8% posted images of victims.

Conclusion: Overall, newspaper adherence to the WHO media guidelines in this study were unsatisfactory. Mental health organizations and media bodies are encouraged to work together to improve media reporting of news about suicide in Thailand.

Keywords: Suicide, newspaper, Thailand

Corresponding author: Manote Lotrakul

E-mail: drmanote@gmail.com

Received 21 December 2021 Revised 30 December 2021 Accepted 3 January 2022

บทนำ

การฆ่าตัวตายเป็นปัญหาสุขภาพที่องค์การอนามัยโลกให้ความสำคัญ จากข้อมูลขององค์การอนามัยโลกพบว่ามีประชากรเสียชีวิตจากการฆ่าตัวตายประมาณ 800,000 คนต่อปี โดยการฆ่าตัวตายสามารถเกิดขึ้นได้กับประชากรในทุกช่วงอายุ และมีข้อมูลว่าในการฆ่าตัวตายสำเร็จในผู้ใหญ่ 1 ราย อาจมีคนอื่นๆ มากกว่า 20 คน ที่พยายามฆ่าตัวตาย¹ จากศึกษาข้อมูลในประเทศไทยพบว่า มีคนไทยที่เสียชีวิตจากการฆ่าตัวตายเฉลี่ยประมาณปีละ 4,000 คน ดังนั้นการป้องกันการฆ่าตัวตายจึงเป็นเรื่องสำคัญระดับประเทศ²

ปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อ การฆ่าตัวตายคือการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตาย โดยมีการศึกษาพบว่าข่าวการฆ่าตัวตาย อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ (copycat suicide)³⁻⁷ โดยเฉพาะผู้ที่มีความเสี่ยงเดิมระดับหนึ่งอยู่แล้ว องค์การอนามัยโลกได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงได้กำหนดแนวทางการนำเสนอข่าวของสื่อในเรื่องการฆ่าตัวตายเพื่อป้องกันและลดอัตราการฆ่าตัวตายขึ้น โดยมีการปรับปรุงล่าสุดในปี ค.ศ. 2017⁸

การนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของสื่อเป็นเรื่องสำคัญที่หลายประเทศให้ความสนใจ และมีการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของสื่อในหลายประเทศ เช่น Arafat และคณะ ได้ทำการศึกษาแบบย้อนหลังเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายในสื่อออนไลน์ในประเทศบังกลาเทศในช่วงปี ค.ศ. 2009 ถึงเดือนเมษายน ค.ศ. 2018 พบว่าการนำเสนอข่าวยังมีคุณภาพต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับแนวทางการนำเสนอข่าวขององค์การอนามัยโลกในแง่การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวรวมถึงปัญหาชีวิตของผู้ตาย วิธีการฆ่าตัวตาย รวมถึงขาดการให้คำแนะนำในเรื่องการป้องกันการฆ่าตัวตายและวิธีการช่วยเหลือเมื่อเจอเหตุการณ์การฆ่าตัวตาย⁹ และได้มีการศึกษาในลักษณะเดียวกันนี้ในอีกหลายประเทศ เช่น อินเดีย จีน ได้หวั่น^{3, 9-11} พบว่าการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของสื่อในประเทศดังกล่าวยังมีคุณภาพต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับคำแนะนำเรื่องแนวทางการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายขององค์การอนามัยโลก

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยยังไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของสื่อในประเทศไทย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายในประเทศไทย โดยเปรียบเทียบกับคำแนะนำเรื่องแนวทางการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายขององค์การอนามัยโลก เพื่อก่อให้เกิด

แนวทางการนำเสนอข่าวอย่างมีคุณภาพ อันจะส่งผลลดการเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบการฆ่าตัวตายในประเทศไทย

วิธีการศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นข้อมูลการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายจากหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์ข่าวสด จากฐานข้อมูล iQNewsClip (<https://www.iqnewsclip.com>) ซึ่งให้บริการกฤตภาคข่าวแบบออนไลน์ นำเสนอข่าวที่ตัดจากหนังสือพิมพ์ภายในประเทศกว่า 30 ฉบับ และแสดงผลได้เหมือนต้นฉบับ มีรายละเอียดครบถ้วน เช่น ชื่อหนังสือพิมพ์ ฉบับวันที่ Section เลขหน้า จัดเก็บไว้เป็นหมวดหมู่โดยมีฟังก์ชันในการสืบค้นข่าวแบบ Full-Text¹² โดยผู้วิจัยใช้คำในการสืบค้นว่า “ฆ่าตัวตาย” ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลการนำเสนอข่าวย้อนหลังเป็นระยะเวลา 6 เดือน คือตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2562 จนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2562

ผู้วิจัยนำข่าวการฆ่าตัวตายที่ได้ทั้งหมดในระยะเวลาดังกล่าวมาศึกษาวิธีการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย โดยประเด็นในการศึกษามาจากคำแนะนำเรื่องแนวทางการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายขององค์การอนามัยโลกในปี ค.ศ. 2017⁸ ดังแสดงในตารางที่ 1 ตัวอย่างข้อมูลที่เก็บ ได้แก่ การนำเสนอเป็นข่าวหน้าหนึ่ง การระบุวิธีการตายในพาดหัวข่าว การระมัดระวังในการนำเสนอข่าวของผู้มีชื่อเสียงในสังคม การบ่งบอกว่าการฆ่าตัวตายคือทางออกของปัญหา การนำเสนอข้อมูลของสถานที่หรือหน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ เป็นต้น โดยงานวิจัยนี้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 26

การวิเคราะห์บทความข่าวได้ทำการวิเคราะห์โดยผู้วิจัยคนหนึ่ง ในกรณีที่บทความข่าวมีความไม่ชัดเจนในการพิจารณา จะทำการพิจารณาร่วมกันกับผู้วิจัยคนที่สอง สำหรับข้อมูลทั่วไปของประชากรในข่าว รวมถึงข้อมูลวิธีการฆ่าตัวตาย ประเภทการฆ่าตัวตาย และผลลัพธ์ของการฆ่าตัวตายใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) โดยแจกแจงความถี่ (frequency) และสถิติร้อยละ (percentage) วิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับในด้านการปฏิบัติตามแนวทางการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายขององค์การอนามัยโลกปี ค.ศ. 2017 โดยใช้วิธี chi-square test และ Fisher exact test

ตารางที่ 1 คำแนะนำในการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายขององค์การอนามัยโลกปี ค.ศ. 2017⁸**ข้อควรปฏิบัติในการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตาย**

1. นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่หรือหน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือ
2. ให้ความรู้เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายและแนวทางการป้องกัน
3. นำเสนอเกี่ยวกับวิธีการรับมือและวิธีขอความช่วยเหลือ
4. นำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของคนที่เป็นที่รู้จักในสังคมด้วยความระมัดระวัง
5. การสัมภาษณ์ผู้ได้รับผลกระทบจากการฆ่าตัวตายควรทำด้วยความระมัดระวัง
6. นักข่าวที่นำเสนอข่าวเองอาจได้รับผลกระทบจากข่าวจนอาจเกิดความคิดฆ่าตัวตายได้เช่นกัน

ข้อห้ามปฏิบัติในการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตาย

1. ไม่ทำให้ข่าวโดดเด่น หรือเน้นย้ำเหตุการณ์ในข่าวซ้ำๆ หรือนำเสนอเป็นข่าวหน้าหนึ่ง
2. ไม่ใช้ภาษาที่ดึงดูดความสนใจ หรือทำให้เกิดว่าการฆ่าตัวตายเป็นเรื่องปกติหรือเป็นทางออกของปัญหา
3. ไม่นำเสนอรายละเอียดวิธีการฆ่าตัวตาย รวมถึงวิธีการใช้อุปกรณ์ต่างๆ
4. ไม่ให้รายละเอียดของสถานที่หรือพื้นที่เกิดเหตุ
5. ไม่พาดหัวข่าวด้วยคำที่ดึงดูดความสนใจจากผู้อ่าน
6. ไม่ลงรูปถ่าย วิดีโอคลิป หรือ ให้ลิงค์ social media

ผลการศึกษา

จากการสืบค้นข้อมูลลักษณะการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายจากหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยจำนวน 3 ฉบับ ตามคำสืบค้นและระยะเวลาดังกล่าว ได้จำนวนข่าวการฆ่าตัวตายในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 309 ข่าว เป็นข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 163 ข่าว (ร้อยละ 52.8) หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 77 ข่าว (ร้อยละ 24.9) และหนังสือพิมพ์ข่าวสด 69 ข่าว (ร้อยละ 22.3) พบว่าประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 73.8) วัยผู้ใหญ่ตอนกลาง (ร้อยละ 51.8) สัญชาติไทย (ร้อยละ 86.1) ไม่เป็นผู้มีชื่อเสียงในสังคม (ร้อยละ 99.4) และในการนำเสนอข่าวระบุอาชีพร้อยละ 57.9 ดังแสดงใน **ตารางที่ 2**

การนำเสนอข่าวพบมีการบอกชื่อ - นามสกุล รวม 277 ราย (ร้อยละ 89.6) ระบุแต่ชื่ออย่างเดียวหรือใช้นามแฝงหรือไม่ระบุชื่อ 32 ราย (ร้อยละ 10.4) ปัจจัยที่พบว่าไม่มีผลต่อการระบุชื่อคือเพศและอายุ โดยเพศหญิงพบระบุชื่อ - นามสกุล ร้อยละ 85.0 ส่วนเพศชายพบร้อยละ 91.7 ($p=0.03$) และผู้ที่อายุน้อยกว่า 18 ปี พบระบุ

ชื่อ - นามสกุลร้อยละ 33.3 และผู้ที่อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป พบร้อยละ 90.8 ($p=0.001$)

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายพบว่าวิธีการฆ่าตัวตาย 3 อันดับแรก ได้แก่ กระโดดน้ำและกระโดดจากที่สูง (ร้อยละ 24.6) ใช้ปืน (ร้อยละ 23.6) และรวมควั่น (ร้อยละ 17.8) ตามลำดับ ประเภทการฆ่าตัวตายพบว่าเป็นการฆ่าตัวตายเดี่ยวร้อยละ 78.0 ฆ่าผู้อื่นแล้วฆ่าตัวตายเป็นร้อยละ 20.1 และฆ่าตัวตายหมู่ร้อยละ 1.9 และผลลัพธ์ของการฆ่าตัวตายพบว่าฆ่าตัวตายสำเร็จร้อยละ 82.8 ดังแสดงใน **ตารางที่ 3**

หนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ ส่วนใหญ่มีการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายไปในแนวทางเดียวกัน โดยพบประเด็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเพียง 2 ประเด็น ได้แก่ การระบุสถานที่เกิดเหตุโดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐพบมีการระบุสถานที่เกิดเหตุบ่อยกว่าอีก 2 ฉบับ ($p=0.049$) และการนำเสนอรูปภาพหรือวิดีโอ หรือ social media links โดยหนังสือพิมพ์เดลินิวส์พบร้อยละ 40.3 ข่าวสดพบร้อยละ 31.9 และไทยรัฐพบร้อยละ 22.1 ($p=0.012$)

ตารางที่ 2 ข้อมูลประชากรในข่าวการฆ่าตัวตาย

ข้อมูลประชากร	จำนวน (ร้อยละ)
เพศ	
เพศชาย	228 (73.8)
เพศหญิง	80 (25.9)
ไม่ระบุเพศ	1 (0.3)
อายุ	
วัยรุ่น อายุ < 18 ปี	6 (1.9)
วัยผู้ใหญ่ตอนต้น อายุ 18 - 35 ปี	100 (32.4)
วัยผู้ใหญ่ตอนกลาง อายุ 36 - 60 ปี	160 (51.8)
วัยชรา อายุ > 60 ปี	31 (10.0)
ไม่ระบุ	12 (3.9)
อาชีพ	
อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการบริการ	37 (12.0)
นักเรียน/นักศึกษา	28 (9.1)
อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย	23 (7.4)
อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชนและการบันเทิง	12 (3.9)
ว่างงาน	11 (3.6)
อื่นๆ	68 (22.0)
ไม่ระบุอาชีพ	130 (42.1)
สัญชาติ	
ไทย	266 (86.1)
อื่นๆ	38 (12.3)
ไม่ระบุ	5 (1.6)
การเป็นผู้มีชื่อเสียงในสังคม	
ไม่ใช่	307 (99.4)
ใช่	2 (0.6)

ตารางที่ 3 ข้อมูลวิธีการฆ่าตัวตาย ประเภทการฆ่าตัวตาย และผลลัพธ์ของการฆ่าตัวตายในข่าว

ข้อมูล	จำนวน (ร้อยละ)
วิธีการฆ่าตัวตาย	
กระโดดน้ำและกระโดดจากที่สูง	76 (24.6)
ปีน	73 (23.6)
รมควัน	55 (17.8)
แขวนคอ	48 (15.5)
อื่นๆ	53 (17.2)
ไม่ระบุ	4 (1.3)
ประเภทการฆ่าตัวตาย	
ฆ่าตัวตายเดียว	241 (78.0)
ฆ่าผู้อื่นแล้วฆ่าตัวตายตาม	62 (20.1)
ฆ่าตัวตายหมู่	6 (1.9)
ผลลัพธ์ของการฆ่าตัวตาย	
เสียชีวิต	256 (82.8)
ไม่เสียชีวิต	48 (15.5)
ไม่ระบุ	5 (1.6)

ในประเด็นข้อควรปฏิบัติตามแนวทางการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายขององค์การอนามัยโลกปี ค.ศ. 2017 พบว่าหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำดังกล่าว ได้แก่ พบว่ามีการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ หรือหน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือร้อยละ 4.2 ให้ความรู้เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย และแนวทางการป้องกันร้อยละ 1.9 นำเสนอเกี่ยวกับวิธีการรับมือและวิธีขอความช่วยเหลือเมื่อมีการฆ่าตัวตายเป็นร้อยละ 1.9 โดยมีเพียงประเด็นการสัมภาษณ์ผู้ได้รับผลกระทบจากการฆ่าตัวตายด้วยความระมัดระวังที่พบว่ามีปฏิบัติตามคำแนะนำในระดับหนึ่งคือร้อยละ 57.6 (ตารางที่ 4)

ในห้วงเวลาที่ศึกษาพบกรณีผู้ฆ่าตัวตายเป็นผู้ที่รู้จักเป็นวงกว้างในสังคมมีจำนวน 2 ข่าว โดยมีจำนวน 1 ข่าว ที่ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลก (นำเสนอข่าวด้วยความระมัดระวังในกรณีผู้ฆ่าตัวตายเป็นผู้ที่รู้จักเป็นวงกว้างในสังคม) และมีจำนวน 1 ข่าวที่ปฏิบัติตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลก

ตารางที่ 4 ข้อมูลลักษณะการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ

ลักษณะการนำเสนอข่าว	ไทยรัฐ 163 (52.8)	เดลินิวส์ 77 (24.9)	ข่าวสด 69 (22.3)	จำนวน (ร้อยละ)	p-value
ให้ข้อมูลสถานที่หรือหน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้	8 (4.9)	4 (5.2)	1 (1.4)	13 (4.2)	0.484
ให้ความรู้เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายและแนวทางการป้องกันการฆ่าตัวตาย	2 (1.2)	4 (5.2)	0 (0)	6 (1.9)	0.063
ให้ข้อมูลวิธีการรับมือและวิธีการขอความช่วยเหลือ	2 (1.2)	4 (5.2)	0 (0)	6 (1.9)	0.063
สัมภาษณ์ผู้ได้รับผลกระทบต่อการตายด้วยความระมัดระวัง	97 (59.5)	41 (53.2)	40 (58.0)	178 (57.6)	0.652
นำเสนอเป็นข่าวหน้าหนึ่ง	68 (41.7)	37 (48.1)	31 (44.9)	136 (44.0)	0.646
ระบุว่า การฆ่าตัวตายเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นได้หรือเป็นทางออกของปัญหา	38 (23.3)	20 (26.0)	24 (34.8)	82 (26.5)	0.193
บรรยายละเอียดวิธีการฆ่าตัวตายรวมถึงวิธีการใช้อุปกรณ์ต่างๆ	162 (99.4)	75 (97.4)	68 (98.6)	305 (98.7)	0.430
ระบุสถานที่เกิดเหตุ	163 (100)	75 (97.4)	67 (97.1)	305 (98.7)	0.049*
พาดหัวข่าวด้วยภาษาที่ดึงดูดความสนใจ	60 (36.8)	29 (37.7)	35 (50.7)	124 (40.1)	0.131
นำเสนอรูปภาพหรือวิดีโอหรือ social media links	36 (22.1)	31 (40.3)	22 (31.9)	89 (28.8)	0.012*

* มีความแตกต่างระหว่างหนังสือพิมพ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

สำหรับการศึกษาในประเด็นนี้พบว่านักข่าวที่นำเสนอข่าวเองอาจได้รับผลกระทบจากข่าวจนอาจเกิดความคิดฆ่าตัวตายได้เช่นกันนั้น พบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ ไม่ได้นำเสนอข้อมูลด้านผลกระทบที่เกิดขึ้นกับนักข่าวจึงไม่ได้ทำการวิเคราะห์ในการศึกษาครั้งนี้

ในประเด็นข้อห้ามในการนำเสนอพบว่ามีหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ มีการปฏิบัติตามข้อห้ามน้อย โดยพบว่ามีการนำเสนอรายละเอียดวิธีการฆ่าตัวตายรวมถึงวิธีการใช้อุปกรณ์ต่างๆ สูงถึงร้อยละ 98.7 และให้รายละเอียดของสถานที่หรือพื้นที่เกิดเหตุร้อยละ 98.7 เช่นกัน ตัวอย่างเช่น “... มือซ้ายกอดหมีสีน้ำตาล คาดเสียชีวิตมาแล้วประมาณ 6-8 ชั่วโมง ตรวจสอบพบเทียนไข ถ่านไม้ที่ยังไม่ได้ใช้ และพบเศษแก้วถ่านในกระทะไฟฟ้า พบถุงพลาสติก

สีดำถูกแปะทับด้วยสก็อตเทปอุดช่องประตู ขอบหน้าต่างรอบห้อง นอกจากนี้ยังพบกระดาดขนาดเอ 4 แปะไว้ที่ประตูห้อง มีข้อความระบุว่า...”¹³ นอกจากนี้ยังพบมีการนำเสนอเป็นข่าวหน้าหนึ่งสูงถึงร้อยละ 44

การพาดหัวข่าวด้วยคำที่ดึงดูดความสนใจผู้อ่าน เช่น คำว่า “สลด” “สังเวช” “สยอง” “ปลิดชีพ” “คลั่ง” “ระทึก” “บุชา” “พลีชีพ” “ใจเด็ด” “พิสูจนรักแท้” “การพาดหัวข่าวที่เกี่ยวข้องกับคนดัง” ตัวอย่างการพาดหัวข่าวเช่น “น้อยใจเมีย ยิ่งขมับตัวเอง สมองกระจาย ถูกด่ากินหล้า”¹⁴ “รวมวันฆ่าตัว-นศ.สาว ดรามมหาลัย เป็นศพคาหอพักในคืนวันวาเลนไทน์ สลด จ.ม. ลาตายระบุงใจ ทำเอง แม่เผยโรคซึมเศร้า”¹³ พบว่ามีการพาดหัวข่าวดังกล่าวร้อยละ 40.1

ประเด็นการไม่ควรใช้ภาษาที่ทำให้เกิดความคิดว่าการฆ่าตัวตายเป็นเรื่องปกติหรือเป็นทางออกของปัญหาชีวิต เช่น คำว่า “หนี” “หาทางออก” “แก้ปัญหานี้” “ลา, ลาโลก” “ขจัดทุกข์” “ฆ่าตัวตายเพื่อประท้วง” “ตัดช่องน้อยแต่พอตัว” “ตัดสินใจจบชีวิต” พบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ มีการใช้ภาษาดังกล่าวร้อยละ 26.5

วิจารณ์

ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีจำนวนข่าวการฆ่าตัวตายสูงกว่าหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์ข่าวสดประมาณเท่าตัว ผู้ฆ่าตัวตายในข่าวหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายวัยผู้ใหญ่ตอนกลาง และเป็นชาวผู้ที่มีการฆ่าตัวตายสำเร็จ (ร้อยละ 82.8) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศ^{7,15} ด้านวิธีการที่ใช้พบมีข่าวการกระโดดน้ำและกระโดดจากที่สูงบ่อยสุด (ร้อยละ 24.6) ตามด้วยการใช้ปืน (ร้อยละ 23.6) และการรมควัน (ร้อยละ 17.8) ในขณะที่ข้อมูลสถิติการเสียชีวิตจากการฆ่าตัวตายของประเทศไทยพบวิธีการดังกล่าวในสัดส่วนที่น้อยมาก โดยวิธีการฆ่าตัวตายที่พบบ่อยของประเทศจะเป็นการแขวนคอ และการใช้สารเคมีทางการเกษตร² ซึ่งอาจบ่งถึงลักษณะการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ ที่มีแนวโน้มพิจารณาแนะนำเสนอข่าวที่คาดว่าจะอยู่ในความสนใจของผู้อ่านมากกว่า เนื่องจากไม่อาจนำเสนอได้ทุกข่าวที่เกิดขึ้นได้

การนำเสนอข่าวหนังสือพิมพ์ในการศึกษานี้พบมีการบอกชื่อ - นามสกุล ร้อยละ 89.2 และระบุอาชีพร้อยละ 57.9 ส่วนหนังสือพิมพ์ในอินโดนีเซียพบมีการระบุชื่อ - นามสกุล ของผู้กระทำ ร้อยละ 82 ระบุอาชีพร้อยละ 38¹⁶ ขณะที่การศึกษาในประเทศบังกลาเทศที่พบมีการระบุชื่อ - นามสกุล อาชีพของผู้กระทำสูงถึงร้อยละ 96⁹ การที่หนังสือพิมพ์ไทยเลี่ยงการระบุชื่อ - นามสกุล ในเพศหญิงและเยาวชน อาจเป็นจากเกรงผลกระทบต่อผู้กระทำและญาติ

ผลการศึกษารั้งนี้บ่งชี้ว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ มีการปฏิบัติตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลกในด้านการให้ความรู้และการป้องกันต่ำมาก ทั้งในด้านสถานที่หรือหน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือ (ร้อยละ 4.2) การให้ความรู้เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายและแนวทางการป้องกัน (ร้อยละ 1.9) รวมถึงการนำเสนอเกี่ยวกับวิธีการรับมือและวิธีขอความช่วยเหลือ (ร้อยละ 1.9) เช่นเดียวกับการศึกษาในประเทศบังกลาเทศที่ไม่พบที่มีการปฏิบัติตามในประเด็นดังกล่าวเลย⁹ ส่วนการศึกษาในจีนพบว่าในฮ่องกงปฏิบัติตามร้อยละ 3.9 ในมณฑลกวางโจวจีนแผ่นดินใหญ่ร้อยละ 13.7

และในไต้หวันร้อยละ 12.7¹⁵ การศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาพบประมาณร้อยละ 13 - 15¹⁷ ขณะที่ในประเทศไอร์แลนด์พบปฏิบัติตามสูงถึงร้อยละ 24.2¹⁸

สำหรับประเด็นการสัมภาษณ์ผู้ได้รับผลกระทบจากการฆ่าตัวตายด้วยความระมัดระวังพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยได้ปฏิบัติตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลกค่อนข้างสูงคือร้อยละ 57.6 เมื่อเทียบกับประเทศบังกลาเทศซึ่งพบเพียงร้อยละ 10.31⁹ และในประเทศไอร์แลนด์พบร้อยละ 25¹⁸

หนังสือพิมพ์ในประเทศไทยปฏิบัติตามคำแนะนำเรื่องข้อห้ามในการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายขององค์การอนามัยโลกน้อยมากใน 2 ประเด็น ประเด็นแรกคือไม่ควรนำเสนอรายละเอียดวิธีการฆ่าตัวตายรวมถึงวิธีการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ในการฆ่าตัวตายพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยแทบทั้งหมดจะนำเสนอรายละเอียดวิธีการกระทำ (ร้อยละ 98.7) ขณะที่ในประเทศบังกลาเทศแม้จะพบว่ามีกระบวนการวิธีการฆ่าตัวตายสูง (ร้อยละ 95.9) แต่เนื้อข่าวบอกรายละเอียดการกระทำน้อยมาก (ร้อยละ 4.4)⁹ ส่วนในประเทศไอร์แลนด์พบนำเสนอรายละเอียดการกระทำร้อยละ 19.9¹⁸ และประเด็นที่สองคือไม่ควรให้รายละเอียดของสถานที่หรือพื้นที่เกิดเหตุพบว่าข่าวในหนังสือพิมพ์ไทยนำเสนอรายละเอียดสถานที่สูงถึงร้อยละ 98.7 ซึ่งแตกต่างกับการศึกษาในต่างประเทศที่มีการปฏิบัติตามข้อห้ามดังกล่าว โดยพบว่ามีกระบวนการระบุสถานที่ในหนังสือพิมพ์ประเทศบังกลาเทศร้อยละ 3.1⁹ และในประเทศไอร์แลนด์ร้อยละ 2.4¹⁸

สำหรับข้อห้ามในการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายอื่นๆ พบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ มีการนำเสนอข่าวที่ปฏิบัติตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลกในประเด็นต่างๆ ดังนี้ ประเด็นเรื่องไม่ควรใช้ภาษาที่ทำให้เกิดความคิดว่าการฆ่าตัวตายเป็นเรื่องปกติหรือเป็นทางออกของปัญหาชีวิต พบปฏิบัติตามร้อยละ 73.5 ซึ่งสูงพอๆ กับการศึกษาในประเทศไอร์แลนด์ซึ่งพบร้อยละ 88.4¹⁸ ประเด็นต่อมาเรื่องไม่ควรนำเสนอข่าวด้วยการลงรูปถ่ายวิดีโอคลิป หรือให้ลิงค์ social media พบปฏิบัติตามร้อยละ 71.2 แตกต่างกับการศึกษาในประเทศบังกลาเทศที่พบที่มีการปฏิบัติตามร้อยละ 24.4⁹ ขณะที่หนังสือพิมพ์ในฮ่องกงพบปฏิบัติตามเพียงร้อยละ 10.7¹⁵ ส่วนการศึกษาในประเทศไอร์แลนด์พบปฏิบัติตามสูงถึงร้อยละ 95.8¹⁸

ประเด็นสำคัญประการหนึ่งคือการดึงดูความสนใจจากผู้อ่านให้อ่านรายละเอียดของข่าว เนื่องจากข่าวต่างๆ ในหนังสือพิมพ์มีมากมาย ผู้อ่านจึงมักจะอ่านข่าวที่ลงหน้าหนึ่ง

หรือมีการพาดหัวข่าวที่ดึงดูดความสนใจ พบว่าหนังสือพิมพ์ไทย มีการลงข่าวการฆ่าตัวตายในหน้าหนึ่งร้อยละ 44 ของข่าวการฆ่าตัวตาย และพาดหัวข่าวด้วยคำที่ดึงดูดความสนใจผู้อ่านร้อยละ 40.1 ขณะที่การศึกษาในจีนพบการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งเพียงร้อยละ 1.3 เท่านั้น¹⁵ ในประเทศไอร์แลนด์ก็ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวสูงเช่นกัน โดยพบว่ามีการนำเสนอเป็นข่าวหน้าหนึ่งร้อยละ 9.5 และพาดหัวข่าวด้วยคำที่ดึงดูดความสนใจร้อยละ 11.6¹⁸

ในภาพรวมแล้ว หนังสือพิมพ์ไทยมีความตระหนักถึงผลกระทบของการเสนอข่าวการฆ่าตัวตายที่มีต่อผู้อ่านที่มีความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายค่อนข้างน้อย มีการปฏิบัติตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลกในระดับไม่มากนัก โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศทางตะวันตก เช่น ประเทศไอร์แลนด์ ซึ่งจะมีวัฒนธรรมระมัดระวังสูงในการนำเสนอข่าวดังกล่าว การนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ไทยจะมีลักษณะคล้ายกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรม กล่าวคือมีการใช้ข้อความที่ดึงดูดความสนใจลงรายละเอียดการกระทำค่อนข้างมาก ตลอดจนมีการกล่าวถึงสาเหตุตามการคาดคะเนของผู้สื่อข่าว

การนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายที่ดีสามารถลดการเกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ ช่วยให้ประชาชนเข้าถึงความรู้ในเรื่องการฆ่าตัวตาย รวมถึงการรับมือและแหล่งให้ความช่วยเหลือ ทำให้มีการเข้าถึงการบริการทางด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้น และช่วยลดอุบัติการณ์การเกิดพฤติกรรมฆ่าตัวตายในอนาคต

ดังนั้น เพื่อให้การนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายในประเทศไทยมีประสิทธิภาพและก่อประโยชน์กับประชาชนชาวไทยมากขึ้น ผู้วิจัยจึงเสนอให้ปรับปรุงการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายโดยเน้นย้ำประเด็นที่พบว่าหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยยังปฏิบัติตามคำแนะนำในการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายขององค์การอนามัยโลกน้อยอยู่ ได้แก่ประเด็นต่อไปนี้

1. ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย และแนวทางการป้องกัน
2. ควรนำเสนอเกี่ยวกับวิธีการรับมือ และวิธีขอความช่วยเหลือ
3. ควรนำเสนอข้อมูลด้านสถานที่หรือหน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้
4. ไม่ควรนำเสนอรายละเอียดวิธีการฆ่าตัวตาย รวมถึงวิธีการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ในการฆ่าตัวตาย
5. ไม่ควรให้รายละเอียดของสถานที่หรือพื้นที่เกิดเหตุ

6. ไม่ควรลงข่าวในหน้าหนึ่ง หรือพาดหัวข่าวในลักษณะดึงดูดความสนใจ

สำหรับข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยในอนาคต ควรมีการศึกษาร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานด้านสุขภาพจิต เช่น กรมสุขภาพจิต และหน่วยงานด้านการสื่อสารมวลชน เช่น กรมประชาสัมพันธ์ และสภาการสื่อสารมวลชนแห่งชาติ เป็นต้น เพื่อให้เกิดการนำเสนอข่าวอย่างมีประสิทธิภาพที่จะช่วยลดอัตราการฆ่าตัวตายในประชากรชาวไทยในแง่การความเสี่ยงของพฤติกรรมกระเลี่ยนแบบการฆ่าตัวตายลดผลกระทบที่อาจก่อให้เกิดการฆ่าตัวตายตามหรือเกิดโรคทางจิตเวชในผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการนำเสนอข่าวทั้งจากบุคคลใกล้ชิดกับผู้ที่เป็นข่าว รวมถึงนักข่าวที่ทำการนำเสนอข่าว และเพื่อให้ประชาชนชาวไทยได้มีความรู้ในการรับมือและสามารถเข้าถึงการบริการด้านสาธารณสุขเมื่อมีความคิดอยากฆ่าตัวตายรวมถึงสามารถให้การช่วยเหลือคนใกล้ชิดที่มีความเสี่ยงหรือมีพฤติกรรมในการฆ่าตัวตาย

ข้อจำกัดของการศึกษา

มีการฆ่าตัวตายจำนวนหนึ่งที่เกิดขึ้นโดยที่ไม่มีการนำเสนอข่าว ทั้งนี้อาจเป็นข้อจำกัดของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับในการคัดเลือกข่าวตามปริมาณและความน่าสนใจของข่าวในแต่ละวัน ทำให้ข้อมูลที่ได้ อาจมีข้อจำกัดในเรื่องปริมาณและความครบถ้วนแม่นยำของข้อมูล

การศึกษานี้ได้ศึกษาข้อมูลเฉพาะที่มีการนำเสนอทางหนังสือพิมพ์ตามที่ได้กล่าวไป ข้อมูลจากการศึกษานี้ไม่อาจขยายไปครอบคลุมการนำเสนอข่าวในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งในปัจจุบันได้มีหลากหลายรูปแบบที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ ทั้งการนำเสนอผ่านทางโทรทัศน์ วิทยุ หรือทางสื่อโซเชียล

การศึกษานี้เปรียบเทียบกับหนังสือพิมพ์ต่างประเทศอาจทำให้พอมองเห็นได้ในลักษณะของภาพรวมมากกว่า เนื่องจากวิธีการศึกษา ตลอดจนปีที่ศึกษาในแต่ละงานวิจัย แตกต่างกันในระดับหนึ่ง

และจากศึกษาข้อมูลลักษณะการนำเสนอข่าวดังที่กล่าวไปพบว่ามีข้อมูลที่ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ในเรื่องการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของผู้ที่เป็นที่มีชื่อเสียงเป็นวงกว้างในสังคม และเรื่องการประเมิณนักข่าวที่นำเสนอข่าวถึงผลกระทบจากข่าวที่อาจก่อให้เกิดความคิดฆ่าตัวตายได้เช่นกัน

สรุป

จากการศึกษาลักษณะการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย 3 ฉบับ ย้อนหลังเป็นระยะเวลา 6 เดือน พบว่าตามแนวทางที่กำหนดขององค์การอนามัยโลก ปี ค.ศ. 2017 ด้านข้อห้ามมีการปฏิบัติตามในระดับหนึ่ง แต่ในด้านข้อสมควรปฏิบัติในการนำเสนอข่าวยังปฏิบัติตามในระดับต่ำมาก

เอกสารอ้างอิง

1. World Health Organization. Suicide data 2019 [internet]. [Cited 2021 Sep 6]. Available from: https://www.who.int/mental_health/prevention/suicide/suicideprevent/en/.
2. Yodklang O TM, Kaewhow S, Kittiwattanakul K, Paorohit S, Chapunya P, et al. Suicide prevention and reduce self harm in Thailand. Khon Kaen: Khon Kaen Rajanagarindra Psychiatric Hospital; 2020.
3. Bakst SS, Berchenko Y, Braun T, Shohat T. The effects of publicized suicide deaths on subsequent suicide counts in Israel. Arch Suicide Res 2019;23:440-54.
4. Chu X, Zhang X, Cheng P, Schwebel DC, Hu G. Assessing the use of media reporting recommendations by the World Health Organization in suicide news published in the most influential media sources in China, 2003-2015. Int J Environ Res Public Health 2018;15.
5. Complete suicide rate per 100,000 person, 2018 [Internet]. Department of Mental Health, Ministry of Public Health; 2019 [Cited 2021 Sep 6]. Available from: https://www.dmh.go.th/report/suicide/stat_prov.asp.
6. Stack S. Media coverage as a risk factor in suicide. J Epidemiol Community Health 2003;57:238-40.
7. Chiang YC, Chung FY, Lee CY, Shih HL, Lin DC, Lee MB. Suicide reporting on front pages of major newspapers in Taiwan violating reporting recommendations between 2001 and 2012. Health Commun 2016;31:1395-404.
8. World Health Organization. Preventing suicide: a resource for media professionals, update 2017. Geneva: World Health Organization; 2017.
9. Arafat SMY, Mali B, Akter H. Quality of online news reporting of suicidal behavior in Bangladesh against World Health Organization guidelines. Asian J Psychiatr 2019;40:126-9.
10. Armstrong G, Vijayakumar L, Niederkrotenthaler T, Jayaseelan M, Kannan R, Pirkis J, et al. Assessing the quality of media reporting of suicide news in India against World Health Organization guidelines: A content analysis study of nine major newspapers in Tamil Nadu. Aust N Z J Psychiatry 2018;52:856-63.
11. Niederkrotenthaler T, Till B, Kapusta ND, Voracek M, Dervic K, Sonneck G. Copycat effects after media reports on suicide: a population-based ecologic study. Soc Sci Med 2009;69:1085-90.
12. iQNewsClip : A new dimension of online news clipping [Internet]. [cited 2021 Dec 28]. Available from: <https://www.iqnewsclip.com>.
13. The college girl committed charcoal burning suicide in her dorm room on Valentine's night, leaving suicide note telling the action was self-comitted. The mother revealed that she was suffering from depression. Khaosod. 2019 Feb 16.
14. Being insulted by his wife, a husband shot himself in the temple, brain scattered. Thairath. 2019 April 17.
15. Fu KW, Chan YY, Yip PS. Newspaper reporting of suicides in Hong Kong, Taiwan and Guangzhou: compliance with WHO media guidelines and epidemiological comparisons. J Epidemiol Community Health 2011;65:928-33.
16. Nisa N, Arifin M, Nur MF, Adella S, Marthoenis M. Indonesian online newspaper reporting of suicidal behavior: Compliance with World Health Organization media guidelines. Int J Soc Psychiatry 2020;66:259-62.
17. Gould MS, Midle JB, Insel B, Kleinman M. Suicide reporting content analysis: abstract development and reliability. Crisis 2007;28:165-74.
18. McTernan N, Spillane A, Cully G, Cusack E, O'Reilly T, Arensman E. Media reporting of suicide and adherence to media guidelines. Int J Soc Psychiatry 2018;64:536-44.